

**AARTJE LANGSTAARTJE
LORRETJE VLIEGT WEG**

PetraLouise Muris

© Aartje Langstaartje 'Lorretje vliegt weg.'
voor / leesverhaal geschreven en geïllustreerd door PetraLouise Muris
voor kinderen rond 7 jaar en ouder
[Dit boek is wereldwijd auteursrechtelijk beschermd.](#)

BLADZIJ	HOOFDSTUK
3	1 Lorretje vliegt weg.
6	2 Op de rug van Waf-waf.
9	3 Aaf raaf is verliefd.
12	4 Lorretje wil niet mee terug.
15	5 Kwibus verzint een leugentje.
18	6 Waf-waf moet iets beloven.
20	7 Lorretje vliegt zijn kooi in.

HOOFDSTUK 1 LORRETJE VLIEGT WEG.

In de dierenwinkel waar Aartje Langstaartje woont, wonen sinds kort een hond en een kat.

Lorretje de papegaai mag er ook blijven wonen maar de andere diertjes worden verkocht.

Die nieuwe hond heet Waf-waf.

Hij is erg druk en blaft vaak.

Als de papegaai begint te praten, blaft hij er luid doorheen.

Dat doet hij niet om de vogel te plagen.

De papegaai voelt zich opgejaagd.

Hij is bang voor de hond en kijst naar hem.

Aartje is niet bang, hij ligt vaak in de hondenmand.

Het kleine muisje is blij dat hij weer vriendjes heeft.

Het lijkt erop dat hij Euras de rottweilerhond niet meer mist en hij lijkt ook Miauw te zijn vergeten.

Het muisje is weer heel gelukkig.

Vandaag is de winkel vroeg open.

Meneer Siem verzorgt alle dieren en daarna laat hij de hond uit.

Als hij terug is vraagt hij: 'Aartje heb jij lekker geslapen?'

'Het gaat wel,' piept Aartje: 'Lorretje is bang voor de hond.

Waf- waf is veel te druk, hij rent en blaft.'

Meneer Siem zegt: 'thuis heb ik ook al van die drukke honden.

Weet je wat? Ik doe Waf-waf op een hondenschool.

Is dat geen goed idee?'

'Ik weet het niet, leert hij dan rustiger te zijn?' Aartje kijkt bedenkelijk naar de hond en grinnikt: 'hij heet niet voor niets Waf-waf. Ha, ha, ik denk dat hij dat nooit zal leren.'

'Hoe is de kat? Is die ook druk?' vraagt meneer Siem.

'De kat is hartstikke lief! Wij zijn dikke vriendjes!'

'Zo mag ik het horen.' Meneer Siem aait de kat, hij zegt:

'onze kat heet Mieze, ik vind dat geen mooie naam, weet jij een ander?'

'Mag ik hem Parel noemen? Hij heeft zo'n mooi glanzend vachtje.'

'Dat vind ik een erg mooie naam Aartje, geweldig!'

Midden op de dag stroomt er een heleboel water over de stoep. De waterleiding is gebroken en een heleboel drinkwater stroomt de rioolput in.

'Ook dat nog!' jammert Meneer Siem: 'precies voor mijn deur!'

Als de waterleiding wordt afgesloten, stroomt er toch nog wat water uit. De werklui halen de tegels van de stoep en scheppen een kuil. Zij werken heel hard om de waterleiding snel te repareren.

Meneer Siem kan zijn winkel niet uit en zijn klanten kunnen ook niet naar binnen. Alleen de deur kan open.

Waf-waf is boos op al die mannen op de stoep, hij blaft heel hard en Lorretje krijsert erdoorheen.

Als meneer Siem de deur open doet om te vragen hoelang de mannen nog bezig zijn, vliegt de papegaai weg.

'Ach nee, mijn vogel!' gilt hij: 'Lorretje kom terug!'
Maar Lorretje wil niet terug.
Hij vliegt naar een hoge boom en gaat daar zijn veertjes poetsen.
'Kan ik er niet langs? Ik moet mijn vogel vangen.' vraagt meneer Siem wanhopig aan de werklui.
Hij ziet wel dat hij er niet langs kan. Voor zijn winkeldeur is een diep gat.
De mannen halen hun schouders op en menen dat de papegaai wel weer terug komt vliegen.

Meneer Siem loopt mopperend naar de hondenmand: 'het is jouw schuld, blaf toch niet zo hard! Zodra die vogel terug is ga jij naar de hondenschool!
Die vogel wordt bang van jouw geblaf!
Nu weet ik waarom jij Waf-waf heet!'
Waf-waf kijkt met grote zielige ogen en gaat zuchtend liggen.

Aartje rent naar de hondenmand.
'Je zult ervoor moeten zorgen dat Lorretje weer terugkomt, het is jouw schuld dat hij is weggevoegen!'
Waf- waf kijkt met een schuine kop en blaft: 'maar ik mag niet uit mijn mand en ik mag niet naar buiten!'
'Dan zul jij moeten wachten totdat jij dat wel kunt,' piept het muisje: 'en jij moet niet meer zo vaak en zo hard blaffen!'

In de namiddag liggen de stoeptegels er weer en als de deur opengaat glipt Waf-waf naar buiten.
Eerst doet hij plasjes en daarna holt hij langs bomen en langs struiken.
Hij kijkt hier en hij kijkt daar, hij kijkt ook op plekken waar geen vogel zou gaan zitten.
Als hij een paar straten verderop is, hoort hij een bekend geluid.
Hij hoort Lorretje kletsen, maar waar zit die vogel toch?

HOOFDSTUK 2 OP DE RUG VAN WAF-WAF.

‘Waf, woef, waf!’ blaft de hond, hij kijkt omhoog naar het dak van een huis, waar een heleboel vogeltjes kwetteren.

‘Waf, waf!’ blaft hij luid.

Lorretje schrikt van het geblaf, hij vliegt luid krijsend uit de boom.

Eindelijk heeft de hond in de gaten dat hij de verkeerde kant opkeek.

De hond draait zich om maar Lorretje is niet meer te zien. Hij rent blaffend naar de winkel terug.

Meneer Siem is boos als de hond luid blaffend de winkel in rent.

‘Waar was je?
Jij mag niet naar buiten!
Jij hoort buiten aan de lijn.’

Waf-waf rent naar zijn mand en kijkt naar het muisje.

‘Het is mijn schuld,’ zegt Aartje: ‘Waf-waf moest van mij Lorretje zoeken. Het spijt mij meneer Siem.’

‘Als die hond zonder riem buiten loopt, krijg ik een boete. Ik wil geen bekeuring. Die hond mag niet alleen naar buiten!’

‘Maar Lorretje dan? U wilt Lorretje toch terug? Denkt u dat Lorretje de weg terug weet?’

‘Nee Aartje ik denk van niet, Ik kan beter de hulpdienst voor vermiste dieren opbellen. Arme vogel.

Misschien is Lorretje ergens binnengevlogen.’

Meneer Siem pakt zijn telefoon.

Aartje trippelt naar de hondenmand.

‘Heb jij Lorretje gezien?’

‘Woef, waf, hij zat hoog in een boom, hij vloog weer weg.’

‘Ik wil toch niet afwachten,’ meent Aartje: ‘als de deur weer opengaat gaan wij hem samen zoeken. Dit keer ga ik mee.’

‘Hoe dan, woef? Jij hebt toch kleine pootjes?’

Ik ga op jouw rug zitten, vlakbij jouw nek. Ik houd mij goed vast. Jij weet toch dat ik vaak met Lorretje praat? Misschien gaat hij mee terug.’

“Klingel de kling” klingelt de deurbel, er komt een klant binnen. Waf- waf maakt van die gelegenheid gebruik om naar buiten te rennen met Aartje op zijn rug.

Voordat meneer Siem iets kan zeggen, verdwijnen de dieren uit het zicht.

‘Waar heb jij Lorretje het laatst gezien?’ vraagt Aartje.

‘In een heel nauw straatje, het moet hier dichtbij zijn.’ blaft Waf-waf.

‘Wij moeten echt overal zoeken,’ klaagt Aartje: ‘want hij kan overal zitten. Kijk jij omhoog dan kijk ik omlaag. Misschien verstopt hij zich wel onder een auto of tussen de struiken.’

‘Was ik maar thuis, ik wil kluiven.’ jammert de hond.

Toch loopt hij gehoorzaam verder.

Ze wandelen een hele poos, het is bijna donker.

Dan horen zij plots een vreselijk gekrijs.

‘Dat moet Lorretje zijn, hij zit hier ergens. Was het maar iets lichter. Lorretje, Lorretje waar zit jij vogel!’ schreeuwt Aartje Langstaartje.

Lorretje komt plots aanvliegen en landt op een vensterbank.

‘Jij moet mee naar huis,’ maant Aartje: ‘het wordt nacht en jij hebt ook nog niets gegeten.’

‘Niks hoor, Lorretje happies gedaan! Lorretje niks huis!’ krijst de vogel: ‘Lorretje blij, Lorretje ziet leuk vogeltje.’

De vogel vliegt op en landt op de dakgoot.

'Niks huis! Niks huis!'

Waf-waf begint vreselijk te blaffen waarop Lorretje krijsend weg vliegt.

Aartje schreeuwt in het oor van de hond: 'Waf-waf ga niet zo tekeer! Die vogel wordt gek van jouw geblaf. Ophouden!'

De hond is meteen rustig.

'Luister Waf-waf, wat heb ik je nou gezegd? Rustig zijn!'

'Ja maar,' jankt de hond: 'zo praat ik.'

'We gaan naar huis,' zegt Aartje: 'ik denk niet dat het zin heeft die vogel achterna te gaan.'

Thuis ga jij maar lekker kluiven, morgen hoef jij niet mee.

Aartje piekert: 'die vogel moet weer naar de dierenwinkel, hoe krijgen wij hem zover. Misschien vraag ik het wel aan Aaf raaf of Kwibus mus, misschien willen zij helpen.'

Ach, ach Waf-waf, wij zullen wel op onze kop krijgen van meneer Siem want wij mochten niet naar buiten.'

De hond houdt zijn kop schuin en moppert: 'maar ik loop graag buiten. Buiten is het fijn.'

'Ook als het stormt en hagelt? Vast niet!' meent Aartje.

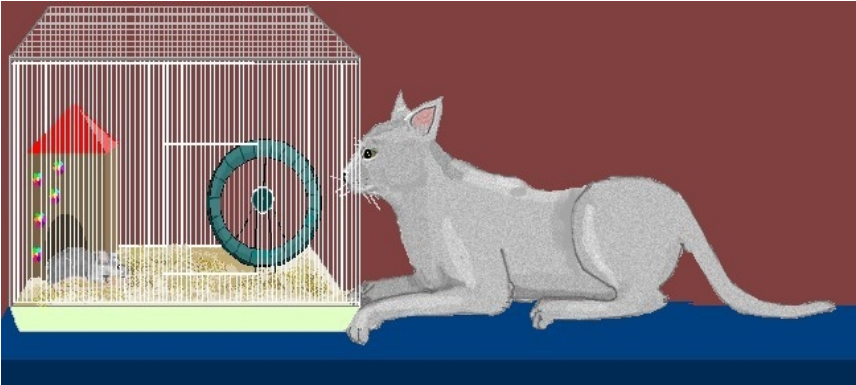
HOOFDSTUK 3 AAF RAAF IS VERLIEFD.

De dieren zijn weer in de dierenwinkel.
Meneer Siem is helemaal niet boos, hij zegt alleen:
'nu hoeven jullie niet meer naar buiten.
Ik sluit de deur af, ik zie jullie morgen weer.'
"Boem," de deur slaat dicht en het slot wordt omgedraaid.

Waf-waf holt meteen naar het keukentje waar zijn eten klaar staat. Hij eet gauw zijn bak leeg en rent daarna naar zijn mand om te gaan kluiven.
Aartje moppert: 'eet jij maar, Lorretje heeft misschien ook honger en hij heeft buiten geen stok om op te slapen.'
'Wat ben jij dom!' blaft Waf-waf: 'die vogel is niet zielig.
Buiten staan een heleboel bomen, daarin kan hij slapen!
Hij heeft heus geen honger want vogels eten buitenvoer.
Jij weet wel, zaadjes, knopjes en vliegjes.'
'Hoe weet jij dat nou! Jij hebt makkelijk praten, jouw eten staat voor jouw neus.'
Aartje trippelt naar zijn' kooitje, zijn' eten staat ook' klaar.

'Waar waren jullie? vraagt Mieke de kat die nu Parel heet.
'Zoeken, wij zochten Lorretje.'
Waf- waf knauwt op zijn kluifje en smakt: 'we hebben hem wel gevonden hoor, maar hij wilde niet mee naar huis.'
'Ik voelde mij zo alleen,' zucht Parel: 'ik wil de volgende keer ook mee.'
'Dat hoeft niet,' blaft Waf-waf: 'Aartje vraagt aan zijn vrienden of zij Lorretje terug kunnen brengen.'
'Jammer, ik wil ook naar buiten.' jammert Parel.
'Morgen, morgen mag jij mee,' roept Aartje vanuit zijn kooitje: 'morgen mag jij mijn paard zijn.'

Parel loopt blij naar de toonbank waar het kooitje staat.

'Ik ga hier maar liggen,' glimlacht hij: 'dan vergeet jij mij niet mee te nemen.'

's Morgens schrikt Parel wakker van Aartje die op zijn neus tikt.
'Jij wilde toch mee, Parel? De deur staat open omdat er diervoer wordt binnengebracht.'

Parel staat meteen op.
'Moet jij op mijn rug? Kriebelt dat niet? Ik kan niet tegen gekriebel op mijn rug, dan ga ik mijzelf krabben.'
'Ik zal jou niet kriebelen, ik kan heus wel stil zitten.
Zak even door jouw poten dan klim ik op jouw rug.'

De kat buigt door zijn poten en laat Aartje op zijn rug klimmen, dan rent hij snel naar buiten.
'Ga jij nu ook al!' schreeuwt meneer Siem de kat na.

Boven op het dak van Vaatje Kruiden zit Kwibus mus, hij durft niet naar beneden te vliegen omdat Parel een vreemde kat is.
'Je hoeft niet bang te zijn hoor Kwibus!' roept het muisje:
'deze kat is net zo lief als Miauw!'
Kwibus vliegt van de dakgoot naar een struik.

'Lorretje is weggevlogen, de vogel is bang voor de hond, hij vindt hem stout!' roept Aartje: 'waar is Aaf raaf? Ik heb haar nodig!'

'Als je het niet erg vindt,' tjlpt Kwibus: 'kom ik niet te dichtbij. Ik zoek Aaf wel en zeg dat zij Lorretje moet zoeken.

Hoe ziet Lorretje eruit?'

'Lorretje is groot en heeft grijze veren, haar staartveren zijn rood. Hij moet naar de dierenwinkel, daar woont hij.'

'Ik woon liever buiten.' tjlpt Kwibus en vliegt weg.

Hoog vanuit de lucht ziet hij Aaf in een boom zitten.

'Aaf! Aaf! Aartje zoekt jou!'

'Mij?' krast de raaf: 'waarom zoekt hij mij?'

'Hij zoekt een grote grijze vogel,' tjlpt Kwibus: 'met rode staartveren. Die vogel hoort in de dierenwinkel, daar woont hij.'

'O wat leuk, dan heb ik wat te doen. Ik zat mij toch te vervelen hier in deze boom.

Zeg maar tegen het kleine muisje dat ik die mooie vogel ga zoeken.

Hij zal wel opvallen met zijn rode staartveren.'

Aaf vliegt uit de boom en strijkt op een dak neer.

Op dat dak zit een grote grijze vogel, hij praat in zichzelf.

Hij praat haast net zo als Aartje, de vogel spreekt mensentaal.

'Wat ben jij een mooie vogel!' krast Aaf verliefd.

Lorretje kijkt haar met vrolijke oogjes aan.

'Leuk vogeltje! Lorretje blij, Lorretje happies pakken.'

De papegaai vindt een worm voor Aaf.

'Lekker hè? Happies voor leuk vogeltje!'

Aaf neemt de worm aan en slikt die naar binnen.

'Dankjewel Lorretje,' krast zij: 'dat was een lekker hapje.'

HOOFDSTUK 4

LORRETJE WIL NIET MEE TERUG.

Lorretje gaat dicht tegen Aaf aanzitten en pluist haar kop en nekveren.

Aaf vindt het heerlijk, zij valt bijna inslaap.

‘Ik moet jou nog iets vragen.’ zegt zij plots.

‘Wat?’ Lorretje kijkt haar aan.

‘Aartje wil dat jij naar huis komt.’

‘Niks huis, Waf- waf stout!’

De papegaai vliegt meteen naar een ander dak.

‘Ach,’ krast Aaf: ‘jij bent toch niet boos op mij?’

Aaf trippelt naar de dakrand en vliegt er van af.

Zij vliegt naar de dierenwinkel, daar roept zij Aartje.

‘Aartje, Lorretje wil niet naar huis omdat hij Waf-waf stout vindt.’

‘Ja dat weet ik, die hond blaft erg luid.

De vogel kan er niet tegen.’

Het is wel een erg lieve vogel,’ krast Aaf: ‘waarom mag hij niet buiten blijven?’

‘Omdat het winter wordt, Lorretje houdt van warm weer.’

‘Ik vind warm weer ook fijn, dan zijn er veel wormen.’ krast Aaf:

‘in de winter vind ik haast geen eten, dat is erg naar.’

Aartje piept: ‘ik bedoel dat hij het dan koud krijgt.’

‘Kom, klim op mijn rug, we gaan samen naar Lorretje, ik wil niet dat hij kouvat.’

‘Ik zit liever in een sok of een zakje,’ jammert het muisje:

‘dan kan jij die tussen jouw snavel nemen.

Ik val misschien van jouw rug, ik ben bang.’

‘Ik heb geen tijd om iets te zoeken waar jij inpast.

Hup, klim op mijn rug,’ beslist Aaf: ‘het zou zomaar kunnen dat Lorretje het park invliegt of de stad uit.’

Aartje klimt op haar rug en als een vliegtuig vliegt de raaf naar het dak waar Lorretje moet zitten.

Maar de papegaai is weg, hij is nergens te zien.

Als het donker is en er wel honderd sterren aan de hemel staan, vinden zij Lorretje.

'Leuk vogeltje.' merkt hij op als hij wakker schrikt van het gefladder van de vleugels van Aaf.

Zijn ogen staan wijd open.

'Lorretje slapie doen.' mompelt hij.

'Heb jij het koud?' vraagt Aaf: 'zal ik naast je komen zitten? Misschien krijg jij het dan warmer.'

'Koud, koud!' snerpt Lorretje ineens.

'Luister eens Lorretje, dan moet je maar naar huis komen want daar is het warm.' moppert Aartje.

'Niks huis, Waf-waf stout! Lorretje buiten!'

'Wat is hij toch eigenwijs!' moppert Aartje.

'Ga jij echt niet naar huis? Nou jongen, dan blijf ik vannacht lekker naast je zitten.' krast Aaf tevreden.

'Ik zal ook wel buiten moeten blijven want de winkel is dicht.' klaagt Aartje.

En zo zitten de drie die koele nacht bovenop het schuine dak.

De ochtend daarna is Lorretje verdwenen.

Aaf schrikt: 'Aartje, Lorretje is weg! Wordt wakker kleine muis, mijn vriendje is er niet meer.

Zit je nog goed op mijn rug? Ik vlieg naar boven, misschien zie ik hem dan ergens.'

Aaf vliegt hoog door de lucht.

'Ik zie wat!'

Zie jij hem al? vraagt Aartje.

'Iemand strooit brood, mm, lekker!'

Als een roofvogel vliegt Aaf pijlsnel een tuin in en doet zich tegoed aan de broodkrumels.

Aartje eet ook van de krumels, er ligt meer dan genoeg.

Als al het brood op is klimt de muis weer op haar rug.

"Fladder, fladder," klapperen haar vleugels.

Na een poos is Aaf moe en gaat op een dakgoot zitten.

'Ik zie hem nergens,' hijgt zij: 'waar kan hij zijn?'

Ben jij moe muis? Dan zal jij wel naar huis willen. Weet je wat?

Ik waarschuw wel als ik hem zie, hij heeft zich vast verstopt.

Zal ik jou nu naar huis brengen?'

'Ja graag, dan kan ik nog even slapen. Ik wist niet dat jij zo vroeg opstond.'

'Ik sta altijd vroeg op,' krast Aaf: 'jij krijgt jouw eten in jouw bakje maar ik moet mijn eten zoeken. Hier eet ik een kruimel en daar een vette worm, dat doe ik zo'n beetje de hele dag.

Behalve vandaag, vandaag ga ik opzoek naar Lorretje.

Wat is het toch een knappe vogel, hij spreekt jouw taal.'

'Dat doen veel papegaaien.' weet Aartje.

'Daar is de winkel,' krast Aaf: 'ik zet je bij de deur af want er lopen erg veel mensen.'

'Dankjewel Aaf.' Aartje rent de winkel in.

'En?' vraagt Parel.

'Hij wil niet naar huis, dat komt door Waf-waf.'

HOOFDSTUK 5 KWIBUS VERZINT EEN LEUGENTJE.

Aaf is de hele dag opzoek naar Lorretje, die is nergens te bekennen.

Zij vraagt het hier en vraagt het daar.

Niemand kan haar vertellen waar Lorretje is.

Zij vliegt door het park en langs de boerderij, langs het haventje en kijkt in tuinen.

Aaf wordt er erg moe van, daarom strijkt zij op een boomtak neer.

'Tjilp, tjilp.' klinkt het in de boom.

'Krok, krok,' krast Aaf blij, omdat zij lekker zit.

Weer klinkt het: 'tjilp, tjilp!'

'Ben jij dat, Kwibus?'

De raaf kijkt door de blaadjes van de boom.

De boom heeft al heel wat bladeren verloren.

Toch hangen er nog veel rood, bruin, geel gekleurde blaadjes aan.

Aaf springt een tak hoger. 'Kwibus?'

Een klein musje fladdert tevoorschijn.

'Tjilp, hallo Aaf, wat is het een lekker weer he?'

'Het weer is prima,' krast Aaf: 'maar kun jij mij vertellen waar de grote grijze vogel met die rode staart is gebleven?'

'Nee tjilp, ik zit hier al een hele tijd in deze boom, ik heb wel andere vogels gezien.

Tjilp, waarom zoek jij nog naar die vogel?'

'Je weet toch nog wel dat Aartje hem zoekt, die vogel hoort in de dierenwinkel. Hij is vloog weg omdat hij bang is voor de hond.'

'Tjilp, tjilp, dat was ik alweer vergeten.

Tjilp, hij moet dus naar de winkel waar Aartje woont?'

'Ja Kwibus,' krast Aaf: 'jij bent wel vergeetachtig.'

Zij vliegt uit de boom.

Kwibus schaamt zich een beetje.

'Ik ga die vogel wel zoeken!' tjilpt hij haar na.

Kwibus mus ziet een torretje en eet die razendsnel op.
Hij gebruikt de tak als servetje, hij veegt zijn snavel eraan af.
'Nou dan ga ik maar,' denkt hij en vliegt snel naar een tuin.

Max de hond wandelt door die tuin.

'Tjilp, Max! Weet jij misschien waar een grote grijze vogel is?'
'Grijze vogel? Bedoel jij soms Willem de reiger?'
Die jaag ik altijd weg, de slokop. Woef.'
'Tjilp, nee die is het niet, jammer. Dag Max!'

Kwibus vliegt op, hij vliegt hoger en hoger en tuurt alle kanten op.

'Tjilp, daar zie ik een vogel met een rode staart. Ik ga eropaf.'
Hij ziet de grote grijze vogel op het dak van Vaatje Kruiden zitten
en strijkt pal naast hem neer.
'Tjilp, zeg grote grijze vogel?'
Lorretje kijkt verveeld opzij.
Kwibus gaat verder: 'heb jij al gehoord van die hond van de
dierenwinkel?'

'Lorretje niks!' krijst Lorretje
'Die zoekt een papegaai, die hond mist zijn vriend.'
'Hond stout! Aartje vriend.'
'Nee vogel jij begrijpt mij niet, die hond is zijn vriend kwijt.
Het is een grote grijze papegaai. Weet jij waar die kan zijn?'
'Niks, niks! krijst Lorretje.
'Ben jij' soms een papegaai? Ben jij' soms weggevlogen uit de
dierenwinkel?' tjilpt Kwibus mus.
'Lorretje leuk vogeltje, hond stout, woef, woef, woef.'
'Tjilp, tjilp, die hond is erg verdrietig omdat de papegaai zoek is.
Ik zag hem net nog lopen, hij jankt.'
'Niks hond, niks vriend!'
'Tjilp, als jij die papegaai ziet, stuur hem dan naar huis.'
'Lorretje papegaai. Hond stout! Lorretje niks huis.'

Kwibus piekert: 'ik moet een ander leugentje voor die vogel
verzinnen. Ik ga eerst eten voor hem zoeken.'
De mus vliegt weer naar de tuin van Max.

'Max!' tjlpt Kwibus: 'gelukkig ben jij nog niet naar binnen. Weet jij wat een papegaai eet?'
'Woef, vogelvoer.' weet Max: 'woef, kijk daar!
Daar hangt een pindanetje, haal er een pinda uit.
Jullie vogels lusten toch pindas?'
'Tjilp, goed idee Max, bedankt!'

Kwibus vliegt naar het pindanetje en pikt er een pinda uit.
Hij vliegt snel weer naar het dak terug. Lorretje zit er nog steeds.
Kwibus legt de pinda voor Lorretje neer.
'Als jij een papegaai bent, mag jij die pinda opeten.
Ik zag dat die hond een pindanetje aan een struik heeft
gehangen. Dat is vast voor die papegaai.
Die arme hond is zo verdrietig, hij denkt dat de papegaai honger
heeft.
Hij roept aldoor dat hij nooit meer stout zal zijn.' jukt Kwibus.

Lorretje pakt de pinda tussen zijn poot en knabbelt erop.
'Mm lekker!' krijst Lorretje: 'nog, nog!'
'Kom mee,' tjlpt Kwibus: 'ik weet waar het netje hangt.
Ik weet waar die stoute hond dat netje heeft opgehangen.
Die hond is daar niet meer hoor, je hoeft niet bang te zijn.'

Het lukt de mus om Lorretje mee te lokken naar de tuin van Max.
Kwibus strijkt neer op een boomtak, Lorretje landt naast hem.
'Even opletten,' tjlpt Kwibus: 'hier woont een andere hond.
Ik kijk even of hij weg is. Ja, hij is weg, kom maar naar beneden.'
Lorretje klimt een takje lager.
'Kijk, tjlpt Kwibus, zie je daar die struik? Die hond van de
dierenwinkel heeft daar pindas in opgehangen, aardig hè?'

Terwijl Lorretje van de pindas eet vliegt Kwibus naar de
dierenwinkel. De deur staat open, daarom vliegt hij naar binnen.
'Tjilp, tjilp, Aartje jij moet iets voor mij doen.'
Hij vertelt over zijn leugentje en dat de hond naar buiten moet.

HOOFDSTUK 6

WAF-WAF MOET IETS BELOVEN.

Het kost Aartje moeite om meneer Siem uit te leggen dat de hond naar buiten moet en dat hij een stukje appel nodig heeft.

‘Misschien loopt hij weg,’ jammert meneer Siem: ‘en misschien komt hij niet meer terug, net zoals Lorretje.

De hond moet aangeliend naar buiten, dan moet ik toch meegaan?’

‘Dat hoeft niet want ik ga op zijn rug zitten en Parel gaat ook mee. De hond moet vannacht buiten blijven, wij letten op hem.’

‘Ik vind het maar niks.’ zucht meneer Siem.

‘Lorretje moet geloven dat de hond hem zoekt.’ legt Aartje uit.

Als de winkel sluit lopen de dieren naar buiten.

Parel vindt het reuze spannend en Waf-waf ook.

Onderweg zegt Aartje: ‘jij moet nu echt ophouden met je geblaf anders wil Lorretje nooit meer thuiskomen.

Jij moet braaf en rustig worden.

Lorretje moet jou straks zien en hij moet jou ook horen janken, stel je maar goed aan.’

Kwibus komt aanvliegen: ‘tjilp, zijn jullie er klaar voor?’

Laat de hond maar gaan wandelen voor drogisterij Vaatje Kruiden.’

‘Parel!’ roept Aartje: ‘ik wil op jouw rug want Waf-waf moet zonder mij gaan wandelen. Wij gaan stiekem kijken.’

‘Tjilp, tjilp, hij zit op het dak van Vaatje Kruiden,’ zegt Kwibus:

‘Waf-waf moet vlak langs die winkel lopen en flink janken.

Daarna moet hij zich aan de overkant flink aanstellen, goed?’

Waf-waf neemt het stukje appel in zijn bek en loopt naar Vaatje Kruiden en Parel verstopt zich gauw achter een prullenbak.

De hond jankt erg luidruchtig.

Lorretje kijkt met één oog naar beneden.
Hij hoort Waf-waf en begint meteen flink te krijsen.
Dan vliegt hij weg.

Waf-waf slikt van schrik
het stukje appel in en de mus
jammert: 'tjilp, ik moet wat anders
verzinne.'

'Och jeetje,' jammert Aartje: 'Lorretje
is niet meer te zien, wat nu!'

'Tjilp, tjilp, jullie moeten vanacht toch
slapen?'

Ga naar de tuin van Max, de
schuurdeur staat open. Tjilp, tot
morgen!'

'Wat moeten wij anders,' zucht de
muis: 'laten wij daar maar gaan
slapen. Morgen proberen wij het
opnieuw.'

Als de dieren bij de schuur zijn
aangekomen zegt Aartje:
'foei stoute hond!'

Belof mij dat jij niet meer tegen Lorretje blaft.

Jij mag helemaal niet meer luid blaffen.

Die arme vogel is bang voor jouw geblaf. Begrijp jij dat niet?'

'Ja, ik begrijp het wel Aartje,' jankt de hond: 'het spijt mij.'

'Echt?'

'Ja, ik belof dat ik voortaan zachtjes zal praten.

Ik ga echt mijn best doen want ik ben een erg knappe hond.'

'Goed zo Waf-waf.'

HOOFDSTUK 7 LORRETJE VLIEGT ZIJN KOOI IN.

Als de zon haar eerste stralen laat zien vliegt Kwibus de schuur in.

'Tjilp, tjilp, wakker worden allemaal.
Het is een nieuwe dag.
Hup, overeind! We gaan heel zachtjes naar buiten!
Max mag jullie niet horen want anders gaat hij blaffen.
Dit is Max zijn tuin, begrijpen jullie dat? Niemand mag erin.'

De dieren staan zuchtend op, zij zijn nog niet uitgeslapen.
Waf-waf rekt zich uit, hij geeuwt.
'Gaan wij vandaag Lorretje vangen?' blaft hij.

Dat vraagt hij nogal hard en Max heeft het gehoord.
Die laat zijn kop voor de keukendeur zien.
Hij gromt boos en laat zijn tanden zien.
Max ziet een hondje in zijn tuin en dat wil hij niet.
Hij weet niet dat het de nieuwe hond van de dierenwinkel is.
En tot Waf-waf zijn grote schrik doet het baasje van Max de keukendeur open.
'Ga maar Max, pak ze!' roept zij boos.

Max rent op Waf-waf af en vecht met hem, hij bijt waar hij bijten kan.
Max de rottweilerhond is erg sterk, sterker dan Waf-waf.
Waf-waf jankt, hij bijt terug.

Aartje en Parel vluchten de tuin uit.
Gelukkig komt de hond er snel achteraan.
Zijn oor bloedt, hij schudt met zijn kop, het doet pijn.
De arme hond huilt heel hard want hij is ook in zijn nek gebeten en in zijn poot.
Hij huilt zo hard dat Lorretje hem hoort.
Hij ziet Waf-waf, de andere dieren ziet hij niet.

De papegaai snerpt: 'Lorretje stout! Waf-waf schattig vogeltje! Lorretje vliegen, Waf-waf zielig.'

De vogel weet niet dat de hond van de pijn huilt.
"Roetsj," Lorretje vliegt op de hond af en strijkt bovenop een heg neer.

'Lorretje lief!' krijst hij: Waf- waf schattig vogeltje!

'Ik ben geen vogeltje!' blaft Waf-waf.

'Lorretje niet vliegen, Lorretje huis!' krijst de vogel weer.

'Maar dat is hartstikke fijn Lorretje, ik ben blij dat jij weer naar huis komt!' blaft de hond.

'Lorretje kusje geven, Waf-waf schattig vogeltje.' krijst Lorretje.

De grijze papegaai strijkt neer op de rug van de hond en ziet dan pas de bloeddruppels.

'Waf-waf stout? Waf-waf au.

Lorretje schoonmaken, vogel likt au.'

De hond jammert: 'ik zocht je maar jij vloog weg en ik heb gevochten met een andere hond.

Ik heb in zijn tuin geslapen en daar werd hij boos om.'

'Ach...Waf-waf schattig vogeltje. Lorretje kusje geven en koppie krauw doen.'

De papegaai zit bovenop zijn kop en kijkt in zijn oog, hij troost:

'Waf-waf niet huilen, hond leuk vogeltje.

Lorretje stout. Huis gaan, huis gaan!'

'Ha, ha!' lacht de hond als de vogel tussen zijn nekharen kriebelt.

Als de hond samen met de papegaai de winkel in wandelt, vliegt Lorretje direct zijn kooi in.

Hij gaat eten en plukt daarna aan zijn veertjes en kijkt af en toe heel lief naar de hond.

Als meneer Siem ziet dat alle dieren weer in de winkel zijn, lacht hij: 'gelukkig is de papegaai weer terug, dank jullie wel diertjes.

Meneer Siem ziet nu pas dat Waf-waf bloed op zijn oor heeft.

'Heeft die papegaai dat gedaan? Foei Lorretje! Kom hier Waf-waf, jij moet een riempje om, ik wil even met je naar de dierenarts.'

'Lorretje niks gedaan! Lorretje leuk vogeltje!' krijst de papegaai en vliegt meteen zijn kooi uit.

Hij landt even later op de hondenkop.

'Waf-waf leuk vogeltje!' snerpt hij.

'Ik ben geen leuk vogeltje, ik ben een leuk hondje,' verbetert Waf-waf: 'en ga van mijn kop af, ik moet naar de dokter. Tot straks Aartje, als ik strakjes terugkom mag jij in mijn mand slapen.'

'Lorretje ook mand slapie, slapie!' krijst Lorretje jaloers.

Waf-waf zucht: 'ik had beter niets kunnen zeggen, nu krijst die vogel bij mijn oor.'

Aartje zegt: 'Lorretje kan krijsen maar jij kunt nog harder blaffen. Als jij wat rustiger wordt, zal Lorretje ook misschien rustig worden.'

En hij denkt: 'dat hoop ik wel.'

EINDE